

Posłuchaj

()

[redacted]

Z proroka Izajasza

[redacted]

℟. I przydał Pan mówić do Achaz, rzekąc:
℟. Proś sobie znaku od Pana, Boga twego, w głębokość piekielną, albo na wysokość wzgórę.
℟. I rzekł Achaz: Nie będę prosił i nie będę kusił Pana.
℟. I rzekł: Słuchajcież tedy, domie Dawidów! Aza wam na tem mało, że się uprzykrzacie ludziom, iż się też uprzykrzacie Bogu mojemu?
℟. Przetóż da wam sam Pan znamię. Oto, panna pocznie i porodzi syna, i nazowią imię jego Emanuel.
℟. Masło i miód jeść będzie, aby umiał odrzucać złe i obierać dobre.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Copyright Mavientura Projects e.K> Kazania Trydenckiego Brewiarza: 25. marca – Zwiastowanie Pańskie | 1

℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Posłan jest Aniół Gabrjel do Marji Panny, poślubionej Józefowi, głosząc jej słowo: a zlękła się Panna światła. Nie bój się, Maryo: albowiem nalazłaś łaskę u Pana:
℣ Oto poczniesz i porodzisz syna, a nazwan będzie Synem Najwyższego.
℟ Da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego, i będzie królował w domu Jakóbowym na wieki.
℟ Oto poczniesz i porodzisz syna, a nazwan będzie Synem Najwyższego.

[redacted]
[redacted]
℣ I wynidzie rószczka z korzenia Jessego, a kwiat z korzenia jego wyrośnie.
℣ I odpocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch umiejętności i bogobójności.
℣ I napełni go duch bojaźni Pańskiéj: nie według widzenia oczu sądzić będzie, ani według słyszenia uszu strofować będzie:
℣Ale będzie sądził w sprawiedliwości ubogie, i będzie strofował w prawości za cichymi na ziemi: i ubije ziemię rózgą ust swoich, a duchem warg swoich zabije niezbożnika.
℣ I będzie sprawiedliwość pasem biódr jego, a wiara opasaniem nerek jego.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Zdrowaś Maryja, łaski pełna, Pan z tobą:

℟. Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.
℣. Jakóż się to stanie, gdyż męża nie znam? A Aniół odpowiedziawszy, rzekł jéj.
℟. Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.

[redacted]
[redacted]
℣. Rozraduje się pusta i bezdróżna, i rozweseli się pustynia i zakwitnie jako lilia.
℣. Rodząc rodzić będzie, i rozraduje się, weseląc się i chwaląc: chwała Libanu dana jest jéj, ozdoba Karmela i Saron: oni ujrzą chwałę Pańską i ozdobę Boga naszego.
℣. Zmocnijcie ręce opadłe, a kolana zemdlałe posilcie.
℣. Rzeczcie bojaźliwym: Zmocnijcie się a nie bójcie się: oto Bóg wasz przywiedzie pomstę odpłacenia: Bóg sam przyjdzie i zbawi was.
℣. Tedy się otworzą oczy ślepych, i uszy głuchych będą otworzone.
℣. Tedy wyskoczy chromy jako jeleń, i otworzony będzie język niemych; bo wyniknęły wody na puszczy i potoki w pustyni.
℣. A która była sucha, będzie jeziorem, i pragnąca źródłami wód.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℟. Przyjmij słowo, Panno Maryo, które ci od Pana przez Aniołą przekazane jest: poczniesz i porodzisz Boga i zarazem człowieka:
℣. Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.
℟. Porodzisz bowiem syna, a straty panieństwa nie ucierpisz: staniesz się brzemienną, a będziesz matką zawsze nietkniętą.
℟. Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Abyś zwana była błogosławioną między niewiastami.

[redacted]
Kazanie świętego Leona Papieża
[redacted]
℟. Bóg wszechmogący i dobrotliwy, którego natura jest dobroć, którego wola jest moc, którego dzieło jest miłosierdzie: zaraz skoro nas złość szatańska umorzyła jadem zazdrości swej, przejrzane miłosierdzia swego lekarstwo na odnowienie ludzi zaraz od początku świata naznaczył, mówiąc wężowi, że nasienie białogłowskie być miało, które jadowitej głowy hardość mocą swą zetrzeć miało, to jest Chrystus w ciele przyjść miał, Boga człowieka znacząc, który z panny narodziwszy się gwałtownika rodzaju ludzkiego nieskażonym urodzeniem swym miał potępić.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Oto, panna pocznie i porodzi syna, mówi Pan:
℣. I nazowią imie jego: Przedziwny, Bóg mocny.
℟. Na stolicy Dawidowéj i na królestwie jego siedzieć będzie na wieki.
℟. I nazowią imie jego: Przedziwny, Bóg mocny.

[redacted]

Bo iż czart przechwalał się, iż człowiek zdradą jego oszukany, Boskie dary utracił i nieśmiertelności złupiony pod ciężki wyrok śmierci podpadł i że w mękach swych z towarzystwa grzesznika jakąś pociechę nalazł; Bóg też co na nim surową sprawiedliwość wyciągała przeciwko człowiekowi: którego w tak wielkiej czci stworzył był inakszem się stawił. Aby Bóg który jest nieodmnienny, którego wola dobroci swej utracić nie może, pierwsze zrządzenie miłosierdzia swego, tajemnicę skrytą uiścił: a człowiek diabelskiej chytrości złością wpędzony w grzech przeciw zamysłowi Boskiemu nie zginął.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wynidzie rószczka z korzenia Jessego, a kwiat z korzenia jego wyrośnie:
℣. I będzie sprawiedliwość pasem biódr jego, a wiara opasaniem nerek jego.
℟. I odpocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy.
℟. I będzie sprawiedliwość pasem biódr jego, a wiara opasaniem nerek jego.

[redacted]

dy tedy czasy, najmilsi, następowały, które odkupieniu ludzkiemu naznaczone były. Na te niziny przyszedł Pan nasz Jezus Chrystus, z pałacu niebieskiego zstąpiwszy, a chwały Ojcowskiej nie opuszczając, nowym porządkiem, nowym narodzeniem, urodził się. Nowym porządkiem, bo nie widomy w swych własnościach, widomy w naszych dolegliwościach, nieogarniony, chciał być ogarnionym: przed czasem będący, w czasie był się począł. Pan wszystkich postać niewolniczą, majestatu swego dostojeństwo zakrywszy przyjął: nie cierpiętny Bóg, stał się cierpiącym człowiekiem i nieśmiertelny, prawu śmierci podlec raczył.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟.Święte a niezmazane panieństwo, któremi cię chwałami mam wysławiać nie wiem:
℟.Bo którego niebiosa ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.
℟.Błogosławionaś ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota twego.
℟.Bo którego niebiosa ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟.Bo którego niebiosa ogarnąć nie mogły, tyś w swoim łonie nosić zasłużyła.

Czytanie Ewangelii świętej według Łukasza

[redacted]nego czasu: Posłany jest Anioł Gabriel od Boga do miasta galilejskiego, które zwano Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu było na imię Józef, z domu Dawidowego, a imię Panny Maryja. I wszedłszy do Niej Anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami».

A Ona, gdy posłyszała, zatrwożyła się na słowa jego i rozważała, cóż by to było za pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: «Nie lękaj się, Maryjo, albowiem znalazłaś łaskę u Boga! Oto poczniesz w łonie i porodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Ten będzie wielkim i Synem Najwyższego nazwany będzie. I da Mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca Jego i będzie królował nad domem Jakubowym na wieki, a królestwu Jego nie będzie końca».

A Maryja rzekła do Anioła: «Jakże się to stanie, skoro męża nie znam?» I odpowiadając Anioł rzekł Jej: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego Cię zacieni. Przeto i co się z Ciebie narodzi święte, Synem Bożym będzie nazwane. A oto Elżbieta, krewna Twoja, i ona poczęła dziecię w starości swojej, a jest to już szósty miesiąc dla tej, którą zowią niepłodną: bo nie masz nic niemożliwego u Boga». I rzekła Maryja: «Otom ja, służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego».

Homilia świętego Ambrożego, Biskupa

[redacted]kryte są wprawdzie tajemnice Boże i – jak mówi Prorok – niezbyt łatwo może człowiek poznać zamysły Boga, jednakże z innych dzieł i nakazów Pana i Zbawiciela możemy poznać, iż były to bardzo ważne przyczyny, że na Matkę Pana ta była wybrana, która mężowi była poślubiona. Dlaczego jednak przed ślubem nie poczęła? Może dlatego, aby nie mówiono, że poczęła z cudzołóstwa.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Radujcie się ze mną, wszyscy, którzy miłujecie Pana, bo gdy byłam maluczką, spodobałam się Najwyższemu,
℣. A z mego łona narodził się Bóg i Człowiek.
℟. Błogosławioną zwać mnie będą wszystkie narody, gdyż Bóg wejrzał na swą pokorną służebnicę.
℟. A z mego łona narodził się Bóg i Człowiek.

[redacted]
℣. wszedł do Niej Anioł. Ucz się o Dziewicy obyczajów: od Dziewicy ucz się skromności; ucz się od Dziewicy mówienia; ucz się tajemnicy. Dziewice mają to do siebie, iż wejście każdego mężczyzny trwogą je przejmuje i każde odezwanie się mężczyzny przejmuje je drżeniem. Niech się uczą niewiasty naśladować Ją w postanowieniu zachowania skromności. Sama była we wnętrzu domu, gdzie żaden mężczyzna nie mógł Jej zobaczyć; tylko Anioł mógł Ją znaleźć. Sama bez towarzystwa, sama bez świadka. Tam, gdzie żadne nieprzyzwoite słowo zgorszyć Jej nie mogło, Anioł Ją pozdrawia.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Raduj się, Panno Maryjo, wszystkie herezje samaś wytraciła, Tyś Archanioła Gabriela słowom uwierzyła,
℣. Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.
℟. Błogosławionaś, któraś uwierzyła, bo wypełniło się to, co ci oznajmiono od Pana.

℣ Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℣ Gdyś jako Dziewica Boga i Człowieka zrodziła, a porodziwszy, Panno, panieństwa nie straciła.

Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza

W ℟nego czasu: Rzekł Jezus uczniom swoim: „Jeśliby zgrzeszył przeciwko tobie brat twój, idź, a upomnij go w cztery oczy”. I tak dalej.

Homilia świętego Augustyna, Biskupa

Dlaczego upominasz brata swego? Ponieważ ty cierpisz, że zgrzeszył przeciwko tobie? Niech tak nie będzie! Jeśli to czynisz z własnej miłości, nic nie czynisz; jeśli z miłości ku niemu czynisz, czynisz doskonale. I w końcu zwróć uwagę na słowa, z jakiej miłości masz to czynić: miłości własnej czy też jego. Gdyby cię usłuchał – mówi Pan – pozyskasz brata twego. Czyń więc tak względem niego, abyś go mógł pozyskać. Jeśli to uczynisz, pozyskasz go; gdybyś jednak nie uczynił – zginie. Dlaczego więc tak się dzieje, że wielu ludzi lekceważy takie grzechy, mówiąc: „Cóż wielkiego uczyniłem? Zgrzeszyłem przeciw człowiekowi”. Nie lekceważ! Zgrzeszyłeś przeciw człowiekowi!

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

Módlmy się.
Boże, który w żywocie Najświętszej Panny Marji za zwiastowaniem anielskiem Słowo swoje w ciało przyoblokłeś, daj, prosimy Cię, abyśmy wyznając ją prawdziwą Rodzicielką Bożą, Jej u Ciebie wstawiennictwa doznawali.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related